

דעם רבינ'ס

איכס

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א טרעפל העכער

דמיונות ווען א אידיש קינד שטעלט זיך דאווענען. פון דעם געשעט אז זייער אסאך מענטשן און כמעט רוב קינדער און בחורים זענען זיך מייאש צו דאווענען כפוננה, און דאווענען נאר מיט די מזיל, אן פונת הלב. ווייל זיי מיינען אז זיי קענען זיך נישט שטארקן אנטקעגן די אלע מחשבות וואס קומען אריין אין קאפ ווי נאר מען עפנט דער סדור.

דערפאר איז יעקב אבינו אריין אין א שלאף 'במקום ההוא' דאס מיינט מען די 'היינטיגע גלות' די פארשלאפענע דאווענען. האט יעקב אבינו פארשטאנען אז די עצה דערצו איז נאר צו נוצן זיין מדה וואס דאס איז "אמת", אז מען זאל זאגן די ווערטער פון דאווענען מיט אמת. די ערשטע טרעפעלע אריין איז צו דאווענען פון אנהייב סדור

אין די וואכעדיגע פרשה לערנען מיר וויאזוי יעקב אבינו איז אנגעקומען צום הייליגן בארג דארט וואו עס גייט געבויט ווערן דאס בית המקדש, דאס פלאץ פונעם אבן שתיה. ר' נתן איז מסביר אויפן פסוק וישב במקום ההוא (בראשית כח) אז יעקב אבינו איז איינגעשלאפן אויף דעם פלאץ. דאס איז מרמז אז יעקב אבינו האט געזען ברוח קדשו וויאזוי עס גייט זיין אין גלות, אז דער ענין פון תפלה און דאווענען צום אויבערשטן איז זייער אראפגעפאלן, עס איז זייער שווער צו עפענען דאס מזיל און רעדן צום באשעפער. און עס איז שווער זיך אויפצוהייבן און זיך באנייען צו דאווענען ווי עס דארף צו זיין.

ווער איז שולדיג אין דעם? זאגט ר' נתן אז נישט קיין אנדערער נאר דער סמך-מם אליין. ער פאדרייט די קאפ מיט אלע מיני

המשך אויף קומענדיגע זייט

מלך שגור שמך

דיין א איד
בפרסיה

**ר' בן ציון
אפטער
חלק ג'**

קויפן בייגלעד

דאס רבינס
אמת

**איין
אשה'ס**

א בר מצוה
אדער
א חתונה?

סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
 "סלם" איז בגימטריא "קול" די בחינה פון
 'קול קול יעקב' דאס מיינט אז טראץ וואס
 דיינע ווערטער פון דאווענען ליגט אין דער
 ערך אין זייער א נידעריגע פלאץ עס איז
 נאך ווייט פון אמת, אזוי ווי עס שטייט אמת
 מארץ תצמח (תהלים פה), מיט דעם אלעם
 , "וראשו מגיע השמימה", גלייך ווען מען
 רעדט מיט אמת, הייבט אן ווערן ליכטיג
 און מ'קומט אן ביזן הימל, דאס הייסט
 די תפלה דערגרייכט גאר גאר הויך אויף
 אזוי ווייט אז אפילו די מלאכים און אלע
 אויבערשטע עולמות קענען ארויף גיין
 העכער און העכער דורך אונזערע תפלות
 (ליקוטי הלכות חנוכה ו' - עי' ליקוטי מוהר"ן ט').
 דער אויבערשטער זאל אונז טאקע העלפן
 מיר זאלן זיך באנייען מיט אן אמת, און
 אנהייבן דאווענען מיט א פרישקייט און
 מיט א הויך קול, ביז מען וועט זוכה זיך
 צו קענען ארויפגיין אויפן לייטער העכער
 און העכער, און אפילו אויב מען פאלט חס
 ושלום אראפ פונעם לייטער זאל מען זיך
 דראפענען און נאכאמאל ארויפגיין. און
 אונזערע תפלות זאלן דערגרייכן דעם שער
 השמים, און מעורר זיין די גאולה שלמה
 בקרוב.

פאמעליך צושטאטליך, און זיך צוהערן
 צו די ווערטער וואס מען זאגט ארויס פון
 מויל אזוי ווי א קליין קינד דאווענט מיט אן
 אמת. אזוי אויף זאגט דער הייליגער רבי אז
 מען זעט א גר וואס האט זיך מגיר געווען
 ווי שטארק פרייליך ער איז ווען ער קען
 שוין זאגן נאר די ווערטער אליין ביז ברוך
 שאמר. און דער רבי פירט אויס אז מען
 דארף זיך שטארק פרייען אז מען איז על
 כל פנים זוכה צו זאגן די ווערטער פונעם
 דאווענען. (לקוטי מוהר"ן תנ"א כ"א)
 נאך אן עצה שרייבט דער רבי אין דער
 תורה, אז מען זאל נעמען איין קליין שטיקל
 פונעם דאווענען, און דארט אריינלייגן אלע
 פוחות צו דאווענען מיט כוונה, און נאכדעם
 קען מען נעמען נאך א שטיקעלע, ווייל פון
 אנהייב איז שווער צו אונזין האבן די גאנצע
 דאווענען, אבער אביסעלע קען מען יא
 דאווענען מיט כוונה.

האט יעקב אבינו פארשטאנען אז מיט די
 עצה פון אמת קען מען ארויסגיין פון די
 טונקלקייט און צומישקייט ביים דאווענען.
 דעריבער זאגט דער פסוק: ויחלם והנה

מזל טוב

צו די חשוב'ע קינדער וואס האבן מסיים די ספרים פון רבי'ן ותלמידיו

נתן מרדכי פירטה, שיחת הר"ן, סיפורי
 מעשיות, ספר המדות
 משה אהרן עטינגער, שבחי הר"ן
 אהרן זאב קעניג, סיפורי מעשיות

יחיאל קרויז, ליקוטי עצות
 ירוחם שמחה לייב גולשבסקי, ספר המדות
 ברוך ארי אנשין, שבחי הר"ן
 נחמן שמואל אנשין, ספר המדות

א חתונה אָדער א בר-מצוה?

איך וויל דערצייילן א מעשה וועגן מיין בר-מצוה. מיר האבן באשטעלט א זאל וואו עס זאל פארקומען די בר-מצוה מיטוואך נאך שמוחת תורה, אבער ליידער ווי באוואוסט האט זיך אנגעהויבן א מלחמה פארגאנגענעם שמוחת תורה, האבן מיינע עלטערן גלייך אפגעזאגט דעם זאל, טראכטנדיג אז קיינער וועט נישט קענען קומען צו די שמוחה.

למעשה איז געווען א השגחה פֿרטיג, אז א חתן פֿלה וועלכע וואוינען אין א געגנט וואו די מדינה הטמאה האט נישט צוגעלאזט אז מען זאל דארט פראווען א אידישע חתונה און האבן נאך צוגעלייגט קנסות אויב מען פאלגט נישט זייערע אזוי גערופענע געזעצן, האבן די עלטערן פון דער חתן פֿלה ארוימגעזוכט אין אלע עקן פון ארץ ישראל וואו מען קען באקומען א ליידגע זאל פאר א חתונה, אבער אלעס איז געווען פארנומען מיט שמוחות, און וויפאלד מיין טאטע האט ממש הארט געפאר געהאט אפגעזאגט דעם זאל האבן די חתן פֿלה עס גלייך גענומען און טאקע געפראוועט זייער חתונה אין דעם טאג ווען עס וואלט געדארפט פארקומען מיין בר-מצוה.

ביזדער ווייל ווען דער מצב האט זיך בארואיגט און

מיין טאטע האט צוריקגעקלינגען די זאל אז ער וויל יא מאכן די בר-מצוה מיטוואך ווייל עס איז שוין געווען היפש שטיל אין אונזער געגנט, האבן די פארוואלטער פונעם זאל אונז געלאזט וויסן אז עס גייט זיין אין דעם טאג א חתונה, האט מיין טאטע געפרעגט אויב איין טאג שפעטער איז יא ליידג, דער ענטפער איז געווען 'א', איז טאקע מיין בר מצוה פארגעקומען דאנערשטאג, און איך האב געהאט די זכֶּה צו העלפֿן די אידישע חתן פֿלה, און איך האב זיך אויך אויסגעלערנט אז מען לאזט זיך פירן פון באשעפער, פֿל מה דעביד רחמנא לטב עביד.

הערה פון די מערכת

מיר האבן געהערט אז די חתונה איז געווען זייער פֿרייליך, טראץ וואס עס איז פארגעקומען אין א זאל וואו מען מאכט דארט געווענליך בר-מצוה'ס און תנאים, אבער דער עיקר שמוחה איז געווען אז עס גייט זיך בויען נאך א אידישע שטוב, און אינאיינוועגס האבן די נייע פארל באקומען א שיינעם חנוך זיך צו פֿרייען מיט וואס דער אויבערשטער האט זיי באשערט - דער עיקר מיט די אמת'ע שמוחה אז זיי פאלגן די תורה און שטעלן אויף א בית נאמן בישראל, אזוי אז זייער בליק אויפן לעבן איז שוין צו לעבן מער פארן תכלית.

~ ~ ~

א גוטן, מיין ברודער איז אריין אין א גורל און האט זייער שטארק געוואלט געווינען, האט ער געבעטן פון באשעפער ער זאל געווינען און ער האט טאקע געווינען. א גרויסן יישר כח פארן רבי'נס ליכט, מיר האבן זייער הנאה דערפון.

ר' בן ציון אָפּטער ג'

אויפגעוועקט און געשטארקט, האב איך געזוכט א וועג צו רעדן מיט דיר און הערן פון דיר רואיג... אין א שטילע פלאץ...
"אָבער די באַן..." איז ר' בן ציון נישט רואיג געווארן, "די באַן פֿאַרט היינט אַרויס..."
"זיי נישט באַזאַרגט," האט אים גענער באַרוואַיגט, "די צייטן פון די באַנען קען איך זייער גוט, די קומענדיגע באַן גייט אַריבער פֿאַרן אַם ירצה השם מאַרגן צופֿרי... מיר קענען רעדן אַפֿאַר שעה און נאָכדעם וועל איך דיר צופֿירן צו די באַן..."

אוי איך דאַנק דיר באַשעפֿער! האט ר' בן ציון געזאָגט שטיל, א שטיין איז אַראַפּ פון זיין האַרץ, די פֿלאַן גייט ווייטער אָן... איך גיי אַנקומען צום רבי'ן...

זיי זענען געזעצן צוזאַמען און גערעדט אין עבודת השם, ווען צופֿרי פֿירט אים דער פֿאַליציאַנט צו די סטאַנציע אזוי ווי ער האט צוגעזאָגט.

יענעם יאַר ראש השנה האט ר' בן ציון זוכה געווען צו קומען צום רבי'נס ציון, נאָכדעם האט ער דאַרט פֿאַרוויילט עטליכע יאַר, ווען ר' לוי יצחק בענדער איז געפֿאַרן זיין

ענדליך נאך וואלגענישן ווארט ר' בן ציון אויף די לעצטע באַן וואס פֿאַרט קיין רוסלאַנד, ער באַגעגנט זיך מיט נאך ברסלבע חסידים ווען אלע אַרום דערצייילן זייערע מניעות אויף די וועגן. ר' בן ציון האט אויך צו פֿאַרצייילן פון זיינע נסיעות פון פולין, ווען פֿלוזלונג ווערט ער באַפֿאַלן דורך א אידישע פֿאַליציאַנט וואס נעמט אים אין פֿאַליצי'י סטאַנציע. און יעצט ליינט ווייטער

מיט וואַקלדיגע טריט איז ר' בן ציון נאָכגעגאַנגען דעם פֿאַליציאַנט, דערשראַקן און באַזאַרגט, וואס גייט יעצט זיין? ער האט נישט קיין פֿאַפֿירן... אָבער ווי נאר זיי זענען אַריינגעקומען אין אַרעסט הויז, איז דער פֿאַליציאַנט פֿלוזלונג פֿריינטליך געווארן צו אים, זיין שטרענגן געזיכט האט זיך געטוישט צו א גרויסן שמייכל...

"קענסט זיין רואיג...?" איך גיי דיר נישט שלעכט'ס טון!... האט דער פֿאַליציאַנט געזאָגט צו ר' בן ציון - איך האב דיר געהערט רעדן ביים סטאַנציע און עס האט מיר זייער

ערשטע נסיעה קיין אומאן האט אים ר' בן ציון באגלייט אויפן באן צו זיין וועג.

נאכן זיין ביים רבי'ן אַנגעפילט מיט פולע זעק התעוררות און התחזקות איז ער צוריקגעפארן קיין פוילן ווען ער לייגט פאר זיך א לעבנס פליכט צו פארשפרייטן די ליכטיגקייט פון רבי'ן פאר אלע אידן אין געגנט פון פוילן, ר' בן ציון פלעגט זיך פירן גאר בפשטות ער איז געגאנגען אַנגעטון אַרעמע אלטע קליידער, וואס האט באהאלטן זיין גרויסקייט אין תורה און אין עבודת השם, ער פלעגט זיך דרייען צווישן די שטעטלעך און דערפלעך, אין יעדע פלאץ וואו ער איז אַנגעקומען פלעגט ער זיך טרעפן עפעס א בית מדרש אָדער א ישיבה און אַנגעהויבן רעדן וואַרעמע דיבורים פון הייליגן קוואל פונעם נחל נובע, ווען צוביסלעך קומען זיך צונגויף בַּחורים און יונגעלייט אזוי ווי בינען צו זיסע האַניג, און שליינגען איין מיט דאָרשט זיינע ווערטער, אזוי האט ער זוכה געווען צו מקרב זיין אסאך נשמות צום רבי'ן.

די דיבורים פון ר' בן ציון איז געווען א חידוש אפילו ביי אַזעלכע וואס זענען געווען מתנגדים... בעקער פלעגט ער רעדן וועגן די נארישקייטן פון דער וועלט, ווי מען לויפט נאך דאס געלט און מען גיבט אַוועק די טייערע צייט פון לעבן צו דעריאַגן נאך א דאלאר און נאך א דאלאר, ווען קיינמאל ווערט מען נישט זאט, שטענדיג דאָרף מען נייע זאכן... בכלל פלעגט ער זאגן אז די געלט נעמט ארום דעם עושר מיט א גאַוה אזוי ווי ווער ווייסט ווער איז ער אז ער האט אביסל נארישע געלט...

ווען מען האט אויסגעטראָפן דער טעלעפאן און די טעקסיס [קארס] פלעגט ער חזק מאכן פון דעם אז דאס ביסל געלט וואס מען האט שוין קוים געאַרבעט געבט מען אַוועק פאר קארס, טעלעפאנען... די שיינקייט איז געווען אז אפילו גבירים און נגידים וואס האבן אים געהערט רעדן זענען נישט פארשעמט געווארן פון אים נאר פארקערט זיי פלעגן זיך זייער מעורר זיין און עטליכע האבן פאקטיש געטוישט זייער וועג צום גוטן.

אין א געלעגנהייט האט א ידיד פון ר' בן ציון אים געפּרעגט: "וואס איז דער סוד פון אייערע דיבורים וואס איז אזוי מעורר אידן צום אויבערשטן?"

ר' בן ציון האט אים געענטפערט: "איך האב זוכה געווען צו קומען צום רבי'ן במסירות נפש, און דאָרט האב איך אסאך געוויינט און אויסגעגאסן מיין הארץ, און דאס האב איך זוכה געווען צו באקומען... ליידער מיט די יארן האב איך אסאך פארלוירן... אָבער זעסט דאך עפעס איז נאך אלץ געבליבן..."

ר' בן ציון האט חתונה געהאט און געהאט א קינד פנחס, ער איז געווען אן עקסטערע חידוש א געוואלדיגער עלוי, ווען ער איז עלטער געווארן האט ער געלערנט אין דער ישיבה פון ר' אלחנן וואסערמאן אין בראַנוביץ. ווען די צווייטע וועלטס קריג האט אויסגעפלאצט איז ר' בן ציון אנטלאפן קיין רוסלאַנד מיטן ווילן אַנצוקומען צום רבינ'ס ציין אָבער למעשה האט ער זיך געוואלגערט צווישן די שטעטלעך א לאַנגע צייט ביז ער איז אַנגעקומען אין טשעקאָאָ, דאָרט האט

שטארקע יראָה אויף זייער געזוכט איז דער גרויסער חידוש פון ר' בן ציון געווען אז מיט דעם אלעם איז ער שטענדיג געווען לעבעדיג און פריילעך, און האט אויף פרייליך געמאכט אלעמען ארום זיך...

א איד איז געקומען אלמא באזוכן ר' בן ציון ווען ער איז געווען זייער קראנק, ער האט אים געוואלט אויפפרישן

האט ער זיך געשטעלט אים קאכן א ווארעמע יוד, אבער אין יענעם טאג איז דער איד געווען אביסל אנגעזויערט, ער האט זיך געדרייט מיט א שווערן געמיט און אזוי האט ער געקאכט די זיפ... ווען עס איז גרייט געווארן האט ער געגעבן א טעלער פאר ר' בן ציון ער זאל זיך אביסל אויפכאפן, אבער ווי נאר ר' בן ציון האט אריינגענומען אפאר לעפלעך אין מויל האט ער אנוועקגעשטופט דעם טעלער פון זיך און געזאגט: אוי מען קען דאס נישט עסן... ס'איז א יוד פון עצבות...

ר' בן ציון האט אנגעהויבן צו רעדן מיט דעם איד וועגן שמחה, מיט די הייליגע וועגן פון רבי'ן וואס לערנט אויס ווי אזוי זיך תמיד פרייליך מאכן מיט דעם וואס מ'האט זוכה

ער ווי זיין שטייגער גערעדט פון תכלית און מעורר געווען דעם צבור צו עבודת השם. אזוי ווי רוסן האבן אויפגעמערקט ווי א מענטש רעדט אפן פון אידישקייט און האט פון קיינעם קיין מורא, האבן זיי אים ארעסטירט און ער איז געזעצן אין די תפיסות ביז נאך די מלחמה, (די שווערע צרה אז מען האט אים ארעסטירט איז ביים ענדע געווען זיין רעטונג, אזוי איז ער געבליבן לעבן) נאכן אריבער גיין אלע פינסטערע גיהנום'ס איז ער קוים געבליבן ביים לעבן, ווען ער האט ליידער פארלוירן זיין ווייב און זיין זון פנחס וועלכע זענען אומגעקומען אין טרעבלינקא אויף קדוש השם ה' יקם דמם. יארן ארום האט ר' בן ציון געדרוקט א ספר פון די חדושים פון זיין פנחס'ל אויף ש"ס וואס דערציילט אביסל איבער זיין גרויסקייט.

נאכן קריג איז ר' בן ציון ארויפגעקומען אין ארץ ישראל, ער האט חתונה געהאט און זיך באזעצט אין דער שטאט בני ברק, ער פלעגט אסאך פארן פון בני ברק קיין צפת און טבריה אזוי אויף איז ער געווען יעדן ערב ראש חודש אין מירון, אויף פלעגט ער זיך אסאך דרייען ביים "בית ישראל" וואס האט אים זייער ליב געהאט און געשעצט, אזוי אויף פלעגט ער זיין היימיש ביי נאך אסאך חסידישע רבי'ס און אוודאי צווישן די ברסלב'ער עובדי השם. מען פלעגט זאגן אויף אים אז ער איז מעורר מיט זיינע דיבורים פונעם תכלית וואס דער מענטש דארף טון אויף דער וועלט אזוי ווי די גדולי המוסר, אבער דאגעגן די מוסר זאגערס פלעגן זיין זייער ערנסט און ארום גיין מיט א

געווען צו זיין א איד, אָדער מיט די גוטע נקודות, ביז די בייידע האָבן זיך געהויבן, געטאָנצט און געשפּרינגען... ווען דער איד איז שוין פּריילעך געוואָרן האט אים ר' בן ציון געזאָגט: "נו, יעצט גיי שטעל ארויף אַ נייע טעפּל יוד... דאס וועט שוין זיין פּרייליכע יוד...".

אין די לעצטע יארן איז ער זייער קראַנק געוואָרן מיט א שווערע מחלה, א יאר מיט ניין מאַנאַטן פאר זיין פּטירה האָבן אים די דאקטוירים געוואלט אפּערירן אָבער דער הייליגער באשעפּער האט צוגעפּירט אז דער חסיד ר' מאָטל יאָגעלניק ז"ל איז דעמאָלט געקומען אים באַזוכן און ווי נאָר ער האט געהערט אז זיי ווילן אים אפּערירן האט ער זיך שטאַרק קעגנגעשטעלט און נישט צוגעלאָזט (ווייל ער האט געזעהן אז אין זיין מצב קען ער נפטר ווערן נאר פונעם זיך לאָזן שניידן חס ושלום,

בפּרט אז דער רבי זאָגט אז דאקטוירים זענען נענטער צום טויט ווי צום לעבן...)) און אזוי איז ער געווען א גוטער שליח צו ראטעווען ר' בן ציון זאל לעבן נאר א יאר מיט ניין חדשים... צוויי טעג פאר זיין פּטירה איז ר' מאָטל אריינגעקומען צו אים, ער איז געווען זייער קראַנק און אפּגעשוואַכט אָבער ווען מען האט אים געקומען צו מאַכן א בילד פון זיין קרענק האט ער געווינקן פאר ר' מאָטל ער זאל קומען מיט אים ווייל ער וויל נישט נכשל ווערן חלילה מיט אסור יחוד אויב ער וועט בלייבן אליין מיט די שפיטאל שוועסטער...

ר' בן ציון חיים בן ר' יחזקאל ז"ל איז נפטר געוואָרן כ"א אלול תשל"ג ווען ער איז אַלט געווען איין און אַכציג יאר, ער איז נטמן געוואָרן אין הר הזיתים ת.נ.צ.ב.ה.

צו דער אינגל וואס האט זיך אפּגערעדט אז ווען ער דריקט אריין אויף די קנעפלעך פון טעלאפּאן צו ענטפערן די שאלות, געשעט גארנישט און עס בלייבט ביי די שאלה. פרוביר נוצן אן אנדערע טעלעפּאן, מיר האבן נאך נישט געהערט עס זאל געשען ווען מען קלינגט אריין אין טעל-ליין אויף דער נומער פון ארץ ישראל, אין חוץ לארץ קען זיך יא מאכן אמאל אזא פראבלעם.

צו דער אינגל וואס האט געבעטן צו טוישן דעם קאוד פון כּתה ד' צו כּתה ו', געווענליך טוען מיר דאס נישט, אויב אבער עס שטערט דיר זייער, קלינג נאכאמאל און לאז אויך איבער דיין קאוד און טעלעפּאן נומער מיר וועלן משתדל זיין עס צו טוישן.

הר"ר שמעון ישראל פאזען הי"ו
לרגל אירוסי בנו החשוב למזל טוב

הר"ר יהודה לייב פלאקסער הי"ו
לרגל נישואי בנו החשוב
החתן אברהם ני"ו למזל טוב

סיפורי מעשיות

מעשה ד' - מלך שגזר שמד 1

וועט דעם מלך הארגינען, און די מדינה וועט בלייבן אן א מלך וועט איינער דעם אנדערין לע בענדיקערהייט איינשלינגען. ווארין א מדינה קאן ניט זיין אן א מלך.

דרום האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט גיין און וועט אויס זאגן דעם מלך. און זיי זאלן ניט וויסן. און איז גיגאנגען און האט גיזאגט דעם מלך. אז מען האט זיך אויף אים גיבונטעוועט פנ"ל איז גיגאנגען דער מלך און האט אויס גיפריכט אויב עס איז אמת. האט ער גיזעהן אז עס איז אמת. האט ער גישטעלעט שומרים. די נאכט וואס זיי זענען אויף אים אן גיפאלין האט מען זיי גיחאפט. און מען האט זיי דן גיווען איטליכן ווי זיין משפט איז גיווען.

האט זיך דער מלך אן גירופן און האט גיזאגט צו דעם שר וואס ער איז גיווען איין אונס. וואס פאר איין כבוד זאל איך דיר געבין דער פאר וואס דו האסט מיך מציל גיווען מיט מיינע קינדער. זאל איך דיר מאכין פאר איין שר (דהיינו פאר א האר) דו ביסט דוך בלויז שוין א שררה. זאל איך דיר גע בין געלט. דו האסט אליין געלט. זאג וואס פאר א כבוד דו ווילסט. וועל איך עס דיר בוודאי טון.

האט דער אונס גיענפערט, וועסטו מיר אבער טאן וואס איך וועל זאגן. זאגט דער מלך. יוא איך וועל דיר בוודאי טאן וואס דו וועסט וועלין.

האט דער אונס גיזאגט שווער מיר ביי דיין קרוין און ביי דיין מלוכה. האט אים דער מלך גישוואוירן.

אמאל איז גיווען א מלך. האט ער גוזר גיווען אויף דער מדינה גירוש בגזירת שמד. (דהיינו) אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה. מוז ער זיך שמדין. און אז ניט. זאל מען אים ארויס טרייבן פון דער מדינה.

איז גיווען א טייל וואס זיי האבין מפקיר גיווען גאר זייער גוטן מיט זייער עשירות. און זענען פון דארט ארויס פדלות כדי זיי זאלן בלייבן ביי דער אמונה זיי זאלן קענען זיין יודין. און א טייל הא בין רחמנות גיהאט אויף זייער עשירות און זענען דארטן גיבליבן. זענען זיי גיווען אנוסים בצנעא (דהיינו פארבארגן) האבן זיי נוהג גיווען דעם דת פון יודין. און בפרהסיא (דהיינו פאר לייט) האבין זיי גישט גיטארט זיך נוהג זיין ווי יודין.

דער נאך איז דער מלך גישטארבן. איז דער זון גיווארין מלך. און האט אנגייהויבן פירן די מדינה זייער שארף. און האט אפגינומען אסאך מדינות. און ער איז גיווען א גרויסער חכם. און מחמת ער האט זייער שארף גיהאלטן אין דער האנט די שרי מלוכה.

האבין זיי זיך אויף אים גימאכט א בונט. אז זיי זאלן אויף אים אן פאלין און זאלן אים אויס הארגינען אים מיט אלע זיינע קינדער.

און צווישן די שרים איז גיווען איינער פון די אנוסים. האט ער זיך מיישב גיווען. נאך וואס בין איך איין אונס. מחמת איך האב חס גיהאט אויף מיין האב. און אויף מיין עשירות. היינט אז מען

האט זיך דער אונס אנגירופן. גאר מיין כבוד איז. אז איך זאל מעגן זיין איין יהודי בפרהסיא (דהיינו פאר לייט) איך זאל מעגן לייגן טלית או תפילין בפרהסיא.

האט עס דעם מלך זייער גיאהרט מחמת אין זיין גאנצער מדינה טאר נישט זיין קיין יהודים. נאר ער האט אבער קיין ברירה נישט גיאהט מחמת דער שבועה. וואס ער האט אים גישווארין אז וואס ער וועט וועלן זאל ער אים טאן.

אין דער פרי איז גיגאנען דער אונס. און האט גילייגט טלית און תפילין בפרהסיא.

דער נאך איז דער מלך גישטארבן. איז גיווארין זיין זון מלך. דער זון האט אנגיהויבן צו פירן די מדינה מיט גוטן מחמת ער האט גיזעהן מהאט גיוואלט זיין פאטער אויס רייסן כנ"ל. און ער האט איין גינעמען אסאך מדינות. און איז גיווען זייער א גרויסער חכם.

דער מלך האט גיהייסן אז מיזאל צום אויף ר ופין אלע שטערין זעהר. אז זיי זאלן אים זאגן. פון א וואסערע זאך קאן זיין זרע פארשניטן ווערין. כדי ער זאל זיך דער פאר היטן.

האבן אים די שטערין זעהר גיזאגט. אז זיין זרע וועט נישט פאר שניטן ווערין. נאר ער זאל זיך היטן פון א שור ושה. (דהיינו פון איין אקס און פון איין לעמילע)

האט מען דאס פארשריבן אין דעם ספר הזכרונות. דער מלך האט אן גיזאגט זיינע קינדער אז זיי זאלן אויף אזוי פירן די מדינה ווי ער מיט גוטן. דערנאך איז ער גישטארבן.

איז גווארין זיין זון מלך. און ער האט אנגיהויבן

פירן די מדינה מיט שארפקייט אזוי ווי זיין זידע. און האט אפגינעמען אסאך מדינות.

און איז גיפאלן אויף איין חכמה. און האט גיהייסן אויס רופין. אז עס זאל זיך נישט גיפנען אין זיין מדינה קיין אוקס און קיין שאף. כדי זיין זרע זאל נישט קענען פארשניטען ווערן. און האט זיך גיטראכט היינט האט ער קיין מורא נישט פאר קיין שום זאך. און האט גיפירט די מדינה זייער שארף. און ער איז גיווארין זייער א גרויסער חכם.

דער מלך איז גיפאלן אויף א חכמה אז ער זאל קענען אפנעמען גאר די וועלט אן מלחמה. ווארין סע פאר האנדן זיבן חלקים אין דער וועלט.

ווארין די וועלט איז גיטיילט אויף זיבן חלקים. און סע פאר האנדן שבועה כוכבי לכת (דהיינו זיבן שטערין וואס זיי גייען ארום די זיבן טעג פון דער וואך) און איטלעכער שטערין לייכט אריין אין א חלק פון די זיבן חלקים פון דער וועלט. און סע פאר האנדן שבועה מיני מתכות (דהיינו זיבן איךליי אייזן ווארג דהיינו גאלד און זילבער און קופער און צין וכו) און איטלעכער שטערין פון די זיבן שטערין לייכט אריין אין א באזונדער מין אייזן ווארג.

איז דער מלך גיגאנען און האט צום אויף גינעמען די אלע זיבן ערליי אייזן ווארג. און האט גיהייסן מיזאל אים ברענגען אלע גילדענע פאטרעטין פון אלע מלכים וואס זיי הענגען אין זייערע פאלאצין. און ער האט גימאכט דער פון א מענש. דער קאפ איז גיווען פון גאלד, דער גוף פון זילבער. און אזוי די איפריקע אברים זענען גיווען פון אנדערע אייזן ווארג. סע גיווען אין דעם מענטשן אלע זיבן איךליי אייזן ווארג.

און שיינען דאס אכר. און אז ניט איז פינצטער גיווארין דאס אכר. (דאס האט אלץ דער מלך גיטאן) און דורך דעם האט ער אפגינומען גאר די וועלט. און האט איין גיזאמילט זייער אסאך געלט.

נאר דער מענש וואס ער האט גימאכט פון די זיבן איירליי אייזן ווארג. איז ניט מסוגל גיווען צו דער זאך. נאר באופן אז דער מלך זאל משפיל גאים זיין און זאל מבטיה שפלים זיין (דהיינו גרויסע לייט זאל ער אראפ ווארפן פון זייער גדולה און קליינע לייט זאל ער אויף הייבן)

און ער האט דעם מענש גישטעלט אויף א הויכן בארג. האבן אלע שבועה כוכבי לכת (דהיינו אלע זיבן שטערן) אריין גילייכט אין דעם מענשן. און אז א מענש האט גידארפט עפעס איין עצה אדער א משא ומתן. און האט ניט גיוואוסט אויב ער זאל יא טאן אויב ניין.

פלעגט ער זיך שטעלין א קעגין דעם אכר פון דעם אייזין ווארג וואס סע קער צו דעם חלק פון דער וועלט. וואס דער מענש איז פון דארט גיווען. און דער מענש האט אין זין גיהאט אויב ער זאל טאן די זאך וואס ער האט באדארפט אויב ניין, און אז ער האט באדארפט יא צו טאן. פלעגט לייכטן

טרעף צען חילוקים צווישן די צוויי בילדער

דער געוויינער צו קענען אנפילן דעם פישקע איז הילד החשוב נחמן יצחק גליק נ"י פון טשעסטער, ניו יארק

לאמיר זין פאר הערן

די פערטע מעשה - דער מלך שגזר שמד (1)

- ה.** די שטערן זענען האבן געזאגט פאר'ן מלך ויך צו אפהיטן פון?
- פירן די מלכות שארף
 - פון א קו און א אקס
 - פון א אקס און א לעמעלע
- ו.** שאלה זכות: דער מלך איז געפאלן אויף א חכמה אז?
- אז עס זאל ויך נישט געפונען אין זיין מדינה קיין אקס און קיין שאף
 - ער זאל קענען אפנעמען די וועלט און קיין מלחמה
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז.** וואס האט דער מלך געהאט פון דעם וואס ער האט געמאכט די מענטש פון אייזן?
- ער האט איינגענומען די וועלט
 - ער האט איינגעזאמלט אסאך געלט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח.** וואס האט דער מלך געטון?
- משפיל געווען אלע שרים
 - געמאכט פשוטע מענטשן פאר שרים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג

- א.** וואס האט דער מלך גוזר געווען אויף דער מדינה?
- צו פארטרייבן אלע אידן פון דער מדינה
 - צו הרג'ענען אלע אידן פון דער מדינה
 - אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה מוז זיך שמד'ן
- ב.** וואס האבן די אידן געטון?
- א טייל האבן מפקיר געווען זייער גאנצער פארמעגן, און זענען ארויס פון דארטן
 - א טייל זענען געבליבן און זיך געפירט ווי אידן באהאלטענער הייט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג.** ווער האט אויסגעזאגט פאר דעם מלך אז מען וויל אים הרג'ענען?
- א גוי, איינער פון די שרים
 - א איד איינער פון די אנוסים
 - א איד א שר איינער פון די אנוסים
- ד.** וועלכע כבוד האט מען געגעבן פאר דער וואס האט אויסגעזאגט?
- מען האט אים געמאכט פאר א שר
 - מען האט אים געגעבן געלט
 - אז ער זאל מעגן לייגן טלית און תפילין בפרהסיא

איך געראט

וויפיל קעניגן זענען דא אין אונזער מעשה פון דער וואך?
און ווער פון זיי האט געפירט די לאנד מיט גוטן?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך (חיגר 6)
וואו זעט מען אין די מעשה אז אפילו גוים זענען מכיר אין די גרוסקייט פון אידישע תפלות?
און דער מלך האט גוזר געווען אויף די אידן זיי זאלן מתפלל זיין,
אין וועלכע מעשה נאך זעט מען דאס? אין מעשה ה' בן המלך מאבנים טובות.

דער געווינער אויף 'דער חיגר' 6 איז הילד החשוב מנחם ישראל ראטענבערג, ירושלים דער געווינער אויף טיפער געטראכט איז הילד נותי גוטליב, ירושלים

די מתנה קען מען נעמען ביים משגיח ת"ת ברסלב י"ם ר' משה געפנער הי"ו

צאם רבינס

תלמיד

בית מדרש אין אָנגעהויבן זאָגן תּהלים בּיז קאפּיטל נ"ן, ביי יעדן פּסוק האט ער זיך געוואָרפן אויף דער ערד פון גרויס צער, ביי ער איז מיד געוואָרן און געפאלן צו דער ערד אין אַ שלאָף.

וישן, ויחלום. ער זעט אין חלום אַ לייטער שטייט אויף דער ערד און דער שפּיץ דערגרייכט בייז צום הימל, ער הייבט אָן אַרויפגיין אויפן לייטער און פאלט, ער גייט נאָך אַביסל העכער אַרויף, ווידער פאלט ער אַראַפּ, און אזוי נאָך אַמאל, יעדעס מאל וואס ער איז העכער אַרויף איז ער שטערקער געפאלן.

ווידער איז ער אַרויף בייז די העכסטע טרעפּלעך, און... האט געטראַסקעט אז מער האט ער נישט געקענט אַרויפגיין, ר' נתן זעט אין חלום ווי איינער קומט צו אים צו און זאָגט אים: "דראַפע זיך און האלט זיך!".

די געשעעניש איז געשען איין יאר בעפאר ר' נתן איז נהקרב געוואָרן צום רבי'ן. שפּעטער ווען ער האט זיך געטראַפן מיטן רבי'ן האט ער דערקענט אז ער איז דער איד וועמען ער האט געזען אין חלום און אים געזאָגט די ווערטער: דראַפע זיך און האלט זיך".

(כוכבי אור)

איינמאל איז ר' נתן געזעצן מיט נאָך חסידים, תּלמידים פונעם באַרדיטשוב'ער רב, ביי אַ סעודת מלוּה מלְכָה, די חסידים האָבן געמאכט אַ גורל ווער פון זיי זאל גיין איינקויפן בייגלעך פאר די מלוּה מלְכָה, דער גורל איז אויסגעקומען אז ר' נתן דאָרף גיין, איז ער טאקע געגאנגען קויפן.

אינמיטן וועג האט אים באַטראַפן אַ ביטערניש, פון זיינע עליות און ירידות וואס האט זיך געקאכט אין אים אויף נאָך וואס ער איז מקורב געוואָרן צום וועג פון חסידות, איז אים אַריינגעקומען אַ הרהור תּשובָה: 'וועגן דעם בין איך באשאפן געוואָרן, צו גיין קויפן בייגלעך?'

[עס האט דאן אָנגעהויבן זיך איינצושטילן דער אור פונעם בעל שם טוב, עס איז אַריבער אויף ר' נתן עליות מיט ירידות און ער האט זיך נישט געקענט מיין עצה געבן, ער האט זייער מקנא געווען ווען ער האט געזען אין נעמירוב עלטערע אידן וואס זאָגן שלום עליכם מיט אַן אַמת פּרייטאָג צו נאכט].

ר' נתן איז אַריין אין אַ עזרת נשים פון

